

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Synonyma medicinae sive clavis sanationis

Simon <lanuensis>

[Venedig], 13. Nov. 1486

M

[urn:nbn:de:bsz:31-315861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315861)

Lupus piscis infra in turua.

Lupulus est fm Aben mesue spes volubilis et est habens folia similia folijs vitis aspima. flos eius est sicut ampule adherentes simul et ipsa planta serpit in sepibus a gallis et theotonicis humilis vocat cuius florem in medone ponunt.

Luteus color est color florum geneste **P**li. et vitelliorum idem.

Lutron. g. balneum lauacrum ablutio.

Lutum sigillatum apud **A**ui. est terra sigillata que **D**y. vocatur lenias frigida et rubea fm oes auctores.

Lutum terre mastice apud **A**ui. quod apud **D**ya. gischia vocatur. nam in insula chio solum mastix nascitur vt dicunt.

Lutum vitis apud **A**ul. est quod apud **D**ya. vocat gisampelos et tu hes supra in a quod apellat vitis.

Lutum samium apud **A**uic. est quod apud **D**yal. dicitur giffamia.

Lutum armenum apud **A**ui. est quod bolus armenus

Lutum chimolea apud **A**ui. est quod apud **D**ya. gilmolea.

Lutum absolute vocatur ab **A**ui. quod a **D**ya. gice non. i. cenum.

Lutum magra ab **A**ui. est sinopida terra rubea carpentariorum.

Luraton in libris antiquis est membrorum coquassatio

Luzacadenes. capitulum auri. ara. s. id quo aurum adheret.

M

Littera ita se habet apud grecos et arabes sicut apud nos nisi quod apud grecos est ligda.

Mabaleb. a. exponit in librato de lapide quod est noiatuz in lingua yspanica azeuo. et ego quasi ab yspanis quod est yazeuo et ostenderunt mihi agri

folium. verum arabs dixit mihi quod est arbor que non habemus in partibus nostris. agrifolium vero dicebat vocari tartacha. a. **S**te. mebelebū inquit vocat grece kusamū. sed in **A**lbaui malaleb est medulla fructus cesari domestici vel siluestris et est in veritate medulla cerasi siluestris cuiusdam qua mulieres arabum vtuntur in oleo quo vnguntur capillos suos.

Mabamode. a. scamonea vt illi. de doc. ara. verum in libris medicinalibus scribitur apud eos scamonea. vt greci.

Mabaroth. a. exponit **A**ui. quod est radix aniudē ergo est radix silij vt supra in an.

Mabatbematicon in antido. vltim in confectione esdre quidam exposuerunt quod est succus cauliculi agrestis sed deus nouit.

Machalum **S**te. p. bdelio scripsit etc.

Macedonicū olivatum est de speciebus apij quod fm **D**ya. ypolesinum vocat infra in selio.

Maciana mala exponit **V**ido. quod a loco dicitur. quidam vero exponunt siluestria. vulgari tamen

yspanico etiam domestica omnia maciana dicitur. **S**. vero de ipsis proprium facit ca. mala inquit maciana cum adhuc imatura sunt sicut ca. sunt in alio tamen ca. exponit quod sunt estiva. apud **S**era. vero ex verbo **D**ya. h. quod colligitur in vere. et **A**uic. in hoc recordare vs. nam dicit quod nocet nervis prope veralia sicut dicit **D**ya.

Machir **D**ya. est corium ligni veniens de barbarico coloris ruffi cum rubore solido cuius virtus est sicut optica et remordens que maxime in gustu etc. **P**li. machir ex india adducitur. cortex rubens radicis magne noie arboris sue. qualis sit ea incompatum habeo etc. **S**te. machir est besbase quod est macis. et in li. **D**ya. a. exponit machir quod est cortex nucis muscate. et hoc vocat apud **S**era. talisafar. in ca. de mace. an sit idem ignoro.

Macis vero apud **A**ui. auctoritate **A**ben mesue est cortex nucis muscate quod nec negat nec affirmat. et apud **S**erap. auctoritate ysaach benara dicit quod bisesse est cortex nucis muscate. et addit quod dicit aliqui quod est macis itaque non est certum apud auctores an macis sit cortex nucis muscate an sit idem cum machir et cum talisafar.

Macropiper. g. longum piper quod arabice darfulsel vocatur.

Macronoria. g. longa egritudo. sed grecus makronoria dicit

Magmata fm **P**li. vocat greci feces vnguetorum **M**agra. a. sinopida terra rubea que carpentarij ligna signant. magri dicitur.

Maguderis apud **P**li. est caulis laserpitij. i. stipes silij supra in la.

Maimo. g. simia ita erat in li. de doc. gre. verum alibi ibidem erat pitbici.

Maiorana sansuc. quod amaracū dixerunt ara. merzemus vocatur.

Malabatum est folium indū et est id quod apud **A**uicē. inuenitur sub hoc nomine folium et ipsum non est illud folium quo nunc vtimur. nam **D**ya. mala batrum inquit putauerunt multi esse nardi indici folium etc. vt supra in folio et **P**li. malabatron est firia arbor folio conuoluto ar. di folij colore. et infra laudatius ex india venit in paludibus ibi gigni tradunt lenticule modo odoratus croco nigricans scrobis quodam salis gustu minus prebatur candidum. sapor eius nardo filis esse debet sub lingua odor vero eius in vino suseruefasti auccedit alios etc. vt supra in folio.

Mala apia que **P**au. commendat sunt mala pre dulcia cuius testis sum. nam puu et rome vidi et comedi.

Mala maciana de his supra in macianis.

Malata apud **P**aulum capi. de egritudinibus narium est confectio troscorum idiocri dictorum.

Malaticum. g. molituum saniem generans vel solutiuum quod habet malaxare etc.

- Malachi** Gre. ē molocheia ⁊ ē chibezi. i. cubezi
Malachi. g. malua vt **Pau.** capitu. de satiriāsi ⁊
arabs dicit molocheia.
- Malagma**. g. Cor. malagma atq; ēplāstra pastil-
liq; quos trociscos greci vocāt cū plurima eadez
beant. differūt tñ eo q; malagma maxie ex odo-
ribus eozūq; ēt surculis. emplastra pastilli q; ma-
gis ex qbusdam metallis fiunt. deinde malagma
ta cōtusa abunde molefcūt. nam super integram
cutem inītiūt. ea vero ex quibus emplastra pa-
stilliq; fiunt laboriofe cōtūduntur ne ledant vul-
nera cū imponūt. inter emplastrū aut ⁊ pastillū
hoc interest q; emplastrū liquati aliquid accipit. i.
pastillo tñ arida medicamēta aliquo humore iū-
gūt ⁊c. malagma exponit in li. de doc. gre. em-
plastrum molliuū.
- Malagma poliarchion** **Alexander** capitu. de ce-
rotis ⁊ epythimatibus ad duritiā stomachi et
est dictu plurimū pncipatū ⁊c.
- Malagma** **Bya.** mellilobos **Cassius** se. in anti-
dotario.
- Malandrum** **Pli.** est herba nascens in segete ac
pratis flore albo odorata ⁊c.
- Malakise** grece mollire inde malactica ⁊ mala-
rare.
- Malakifagra** malua agrestis
- Malaxare** grece mollire mollificare. **Paulus** ca-
pitu. de poris ⁊ lapidatione iūcturarum.
- Malaxare**. g. tractare
- Malacthon** lipothōia defectus sincopis.
- Malomeli** quod ⁊ cidonmel dicitur. **Byasori-**
fic conficitur. cidonia incide in melle ita vt bene
cooperantur ⁊ dimitte anno vno ⁊ cetera. **Ste-**
pha. malomeli nuba ⁊ cetera. nescio si velit esse
iuuba.
- Malua** **Plini.** malue satie ⁊ siluestris duo sunt
genera amplitudine foliorum discernuntur ma-
iorem greci malopen vocant in satiuis. alteram
a molliendo ventrem malachem vocant e silue-
stribus cuius grande folium ⁊ radices albe altea
vocatur ab excellentia effectus ⁊c.
- Malua uiscus** a multis altea dī ⁊ **Mac.** agrestes
maluam vocant.
- Malum** terre cidaminus cassamus panis porci-
nus cidamus apud **Byasori.** sed kiklainos gre-
cum. malum terre vero fm **Plini.** vocatur ari-
stologia rotunda.
- Malus** assiria **Pli.** quā alij vocant medicam fo-
lium ē miconis intercurrentib; spinis pomū ipm
alias nō mādetur odore precelit folioz quoz q
transit in vestes vna cōditus arceet. aialium noxia
arbor ipa omnibus horis pomifera alijs caden-
tibus alijs maturefcētib; alijs subnascētib;
⁊ cetera.
- Māna** vt ait **Aui.** ē ros cadens sup lapides ⁊ plā-
tas ⁊ hz plures spēs ⁊ denoiatum ē terniabin et
kiracosi ⁊ zucarum. haoro; ē de spēbus eius. et
- vt ait **Aui.** māna diuersificat fm diuersitatē re-
rum super quas cadit scipiēs ab eis diuersas vir-
tutes. apud nos in duas diuidit spēs. vna quarū
ē granulosa nō coniuictis granulis. alia cōgloba-
ta q; magis vt artificio sophistica ex zuccaro co-
cto ⁊ folijs sene quoz frustula imixta vident. iapo-
re q; sene ondit māna fm veritatem ē neutri ge-
nens indeclinabile.
- Māna** thuris sepe in libris antiquis inuenit ⁊ mā-
nis vt. g. ⁊ ē apd **Aui.** minutum thuris. ⁊ apd ali-
os auctores arabes ē puluis ipi thuris. ē. n. medi-
cina cōuenientior vbi plus desiccare o; ipso thuri-
re eo q; h; in se admixtum ex cortice ipi arboris
ē sicco; vt ait **Gal.** ij. de ingenio sanitatis infra
pncipium pticule. **Pli.** miccas a thure cōcussio
elis māna vocamus **Steb** pa. māna cōdari. i.
thuris.
- Mādragoza** **Bya.** alij antimonon aut bulbo qnō
aut circeon dixerūt. eius duo sūt gēa. vna scia et
altera masculus. femina ēt triditia appellatur ni-
gra folia lactucis lilia sed minora hñs odoris gra-
uissimi ēt quasi brumosi q; folia spanfa sunt super
terrā ⁊ in medio mala nascunt filia vne viridi in
quibus semē ē sile apio radices duas aut tres ma-
iores hñs lbi inuicem coherentes deforis nigras
⁊ intus albas cū coreo crasso asfa carens. masculus
quē multi ātemenon dixerūt folia h; alba et
maiora ⁊ lata ⁊ leuia sicut bete. mala eius dupli-
cia nascūtur colore croceo odore suauis cū graue-
dine que pastores māducāt ⁊ statim sopnum ca-
piūt. radix ē illi filis supradicte sed alba. huic asfa
non ē corium radices eius erucatur tun. lum ⁊ ex-
pressum ⁊ sole siccatum reponit i vase fictili eru-
catur ⁊ mala eius ⁊ non citius erucatur. corium
radicis eius incisum ⁊ lino insertum plurimi ser-
uant ⁊c. **Pli.** mādragoza alij circeion vocant.
duo eius genera cādidos qui ⁊ masculus. niger q
femina existimatur āgustiorib; folijs q; lactuce hir-
satis ⁊ caulibus radicibus binis ternisue folijs al-
bis intus carnosus tenerisq; pene cubitalibus se-
runt mala avellanarum nucum magnitudine et
his semen ceu piroz albus sed alij arsem. alij mo-
rion. alij ypoplomū vocāt. huius folia alba. alte-
rius latiora vt lapati satie. cauent ⁊ foliari con-
trarium ventum. succus fit e malis ⁊ e caule deci-
so cacumine ⁊ radice ⁊c. vt **By.** ⁊ **Ste.** mādragoza
iubenium lufaba. **Aui.** vero ioborohaba.
sed i latino iabroth scribit corrupte. s; ⁊ **By.** aliō
ca. sic mādragoza q; morion dī nascat locis ymbre-
sis ⁊ i spelūcis folia h; filia supradicte. asfa est ei
duobus palmis albi colorē sub; ad radicem hñs
radix eius mollis ē ⁊ alba longa duob; palmis in
grositudine digiti maioris ⁊c.
- Māniam**. g. nos infāniam dicere possus **Cass.** se.
ca. de causone.
- Mānicon** apd **Bya.** vocaf. iij. spēs strigni dicta
eo q; māniam inserat infra in fir.

Manietis **P**au. de crepatura inguinū puto ma
gnetem lapidem ꝛc.
Manis thuris supra in māna
Manioclea. g. infans in maniacus.
Māluemē. g. masticationes vocant **C**af. se.
Mantidam appellauerunt plātam filēm simlacis
repentē per arbores geniculatā ꝛ ipaz ꝛc. **P**li.
de simlace infra in. s.
Maracū fin **B**ya. of ptem on vt infra in pa.
Mararach. a. fel ꝛ amaritudo.
Marashon. g. absūptio subālis humiditatis vt fit
in. iij. spē ethice ꝛ ptisi.
Maratrū. g. feni. ulus vt **M**a. nos aut p. ipsius
femic solum in vsu habemus.
Marathron **B**ya. fructer ē oib' nota virtus ē illi
silibi sifimbrio. sed paz sūptica ꝛ calida plurimuz i
magnesia ciuitate ꝛ tragulis nascit ꝛc. hoc non ē
feniculus sed alia planta.
Martelli antidotum **A**lexan. capi. d. antidotis ad
colicam.
Marziaton vinctio **A**lex. de vinctiōib' ad sūditatē
sōachi. **I**tem aliud ma ziaton ibidem.
Margaritēs. g. margarita.
Marga fin **P**li. terra rubea ꝛ est grecum. s. ara
bes magra dicunt.
Marison iuncus supra in iun.
Marchasita lapis pites vide supra in la.
Marmacor. a. v. marmacora inqt **S**era. bēderā.
gie. i. turūgē. ꝛ of marmacor ꝛ est melissa. nā qd
teqf sūmo **B**ya. ē de millefolio. in antiqua trans.
latiōe **A**ui. tñ diuersa facit ca. ꝛ putat qd turūgen
ē ozimū citratū cui' odor est citri. ꝛ vt odor melis
se ꝛ ē eiusdem virtutis qre vterqz p altero poni
pōt. **S**te. marmazium scripsit.
Marmaron. g. marmor.
Marmaro **S**erodius in li. equoz vocant inquit
hanc passionē empirici sic qñ in pedibus equoz
iuxta vngulā vbi of corona descendūt humores
corrupti cū equ' hūeme laborat eundo plutum i
estate vero p puluerem ꝛc.
Marmorata ē armorata apd **P**li. ꝛ est spē ra
fani. vt infra in rafano ꝛc.
Maron **S**te. est marmabuzum.
Marsiliū saba lupina filis ē ellō nigro.
Marsipiū vocat greci saculū **C**af. se. ca. de dolore
auris. s. i. li. d. doc. gre. ē marsipion qd unitamur
Martech. a. merdasengi ꝛ est argirium.
Marrubiasrum **B**ya. subsile est marrubio ꝛ fa
cile norum ꝛc.
Marubium **B**ya. qd greci prassū vocant ppter
amaritudinē siue vt alij eupatoriū fructer ē mul
torum tirsoz cū birtis ꝛ a bis ꝛ quadrangulis vir
gis ꝛ solijs ceu rotūdis rugosis birtis ꝛ acerrimis
cū seie atqz flore nodoso hoc ē quadrato ꝛ veluti
in rotūditate formato. nascit p cāpos etuccatur
folia ei' cū seie ꝛc. **P**li. greci pison vocant. alij
liōstrosos nonnulli philopede aut philogares ꝛc.

Maru. a. **A**ui. in ples distinguit spē. **U**nā quoz
dicit eē marmacor sifiter et **S**te. iudeus affirma
bat qd est marubiū et qd **A**ui. duo facit ca. in illo.
s. qd incipit. maru ptem opōnum eius cū dis
tione spērum ipsius scribit. in alio vero ca. quod
incipit prassium cōplet smonem de virtutibus
ei' maxime spēi note et vsitate cui p pum nomē
attribuit prassium. cā aut huius pōt esse qz bino
mum inuenit. nam in lsa min scripsit maru. et i
lsa se. scripsit fraxium nomē grecū vt potuit scri
bens. f. lsa. p. p. qua carent ara. pefido.
Marula in antidotario vli cōfectione ad reprimē
dam libidinē exponit qd est scariola.
Maruze exponit in antido. vliū qd est limacie.
Marua iātusa infra in staquin.
Massacumia in collirio **A**lmāso. qd facit ad albu
ginem. oculorum vel potius **S**al. in secretis vñ
ipm extrahit exponunt eū qd est aqua vitri quod
qdem ignoro qd sit. puto tñ qd sit vitrum nō per
fecte coctum et est medicina qdam qd sit vitrum.
vocatur vulgo massaroto. nā in pluribus colirijs
antiquorum librorum ad albuginē reperio vitru
ingredi.
Masal. a. cib' qd fit ex lacte acetoso et farina orde
infusius vel ipm lac acetosum vt apd **A**lman. i
ca. de dyabete etc.
Masaris fm **P**li. vocatur flos lambuzice qd enā
tus vel inantum dicitur.
Mastix est gūmi cuiusdam spēi lentisci in sola insu
la chio vt fertur nascens **B**ya. mastix inquit
genus ē resine q i modū gūmi ab arboze manat q
scinus of. nascit vero locis aspis ꝛ petros' cuius
alia ē subuiridis. alia subalbida. vey optia ē cāci
dissima ꝛ plucida. **P**li. iij. pōit spē n' veri masti
cis sifimas tñ mastici. vey i sola chio gñari dicit.
Massum scripsit **S**te. p mes. alibi tñ inuenio qd
pro spinachio posuit
Matarosis seu mulfosio **P**au. exponit qd est de
fluxio pilorum palpebre.
Matrifilua ē plāta quā **B**ya. pyclimenō siue sple
non vocat de q in pi. tres spēi ipi' reptio. s. **B**y.
ynam solā describit. quidam capisolum vocāt.
Matrum. a. arbutum vt in li. de doc. ara.
Maurel'a vocat a multis solatrū ꝛ strignū. macer
herba qd gre. strignū dicit latini maurellā vocāt.
Mauresis idē qd amaurosis. tñ **O**ui. exponit qd
cataracta oculi ppo ca.
Mausuca **P**au. ad dissolutū stōm ibecilem aloē
mausuca mastix ꝛc. qd sit nudum sciui.
Maum ara. musa s' fructus suauissimus esui i s'ria
habundans.
Mazarum p mezerion **S**te. scripsit.
Maza. g. offā ita ē in li. de doc. gre.
Mazachari' infra in sandali.
Me arabice aqua.
Mechara. laciale oculi. in i. i. cañ. ca. d. anothōia
muscutorum oculi almeebi. i. lacrimales.

Meccon. g. papauer qd aliqui miconium repitur fz
retortum ad latinitatez. meconiu vero apd. **B.**
est opium no vez de quo infra in pa z op. **P**li.
inter fatiua filueftria miconiu genus qd nifi i ar.
uis sed sponte nascitur mafiu vocamus z empria
ticum. **I**tem infra tertiu genus est qd tialon me
chona vocant. alij archalion folio albo capite ma
gnitudine fabe zc. apud **Dya.** duo fut eius gna
ortiuu qd caput hz breue z semen nigrū. z est etiā
alia spes filueftris caput et oblongum habens in
fra in papauere.

Meccon ceratides **Dy.** multi pdalion dicūt aut
agreste miconiu folia hz alba z grossa z filia flō.
mo secreta in medio sicut miconiu agreste astam z
florem viridē. i. citrinū z semen minutū curuum
sicut cornu z fenugrecū vñ z nomen accepit. ra.
dix est ei super terrā nigra z longa. nascitur locis
maritis z asperis z infra. multi vero falso dixerūt
glautiu ex inde fieri pp similitudinem folioz zc. bec
planta abūdat multū in littorib^o maris z est quā
Aui. vocat papauer cornutu eo qd semen ei^o mi
nutum inclusū ē in tectis corniculatis z hoc sonat
et nomen in greco z hoc vult dicere p semen mi
nutum z curuū sicut cornu zc. qd aut dicit multi
falso dixerunt glautiu ex eo fieri. i. hēf. memithe
verum dixit qd hodie multi putant ipm esse me
mithe errantes. nam memithe ffe cōplexionis ē
illud vō calidē vt apparet p ei^o opōnes apd **Aui.**
z **Dya.** mecon keratides melius scribit. nazka.
r. g. cornu vt supra.

Mecconides lactuca vocatur a **Pli.** illa qē est iua
z amara plana lacte. eo qd papaucris beat nām.

Mecconialrodus **Dya.** dī eraclia astam hz duozuz
digitoz longā. z folia minuta structio filia z semē
album z ois ipa herba alba hz radix tenuis z ceta.
hoc. **A.** vocat papauer spumosum elaclicna.

Mecconias herba dī qd citius caret flore locis cultis
nascitur tpe veris colligif. folia hz filia coriandro
aut thimo sed diuisa z oblonga et aspa. longa est
cubito vno. florez hz senicū aut album filie ane
moni agresti. astam hz filiem iunco z erectam ca
pitellum oblongū hz minus ab anemone semen
obruffuz z radicē oblongā et subalbidā digiti mī.
nois grossitudine et amaram et ceta.

Mecconiu **Dya.** dī qd citius caret flore spes ē pa.
paueris. nascitur locis cultis z tpe verni colligif
vt **Autūno.** folia hz fil' a coriandro et diuisa et ob
longa et aspa. asta est illi similis iunco et recta et
longa cubito vno cum flore seniceo aut albo filie
animoni agresti. capitella hz oblonga minora ab
animone. et semen ruffum et radicē oblongā et
subalbidam cum grossitudine digiti minoris que
amara est.

Mecbuch exponit **Jo. Sera.** in. vij. ea. de suffuf
ad impinguandū qd est sarcocolla. sed infra i alio
suffuf dicit qd est sauih.

Medad. a. tincta apud **Aui.** et est encastrum feri.

ptorum maxime sarracenicuz qd a **Dya.** vocat
atramentum.

Medica apud **Dya.** est quam **Aui.** in secūdo ca.
no. vocat cot et alisticot et alsassar. i. viridis vt
virens. et dicit qd est cibus omnium animalium
et apud **Sera.** vocatur codbab. **Dya.** medica
filis est trifolio qd inter senum nascitur. folia hēt
angusta et virgam filcem trifolio semē vt lenticu.
la asini. hanc comedunt multi semen pani mi.
scent pro odore et sal. bus et ceta. **Ysidorus** ve.
ro medicam inter legumina scripsit **Palladius**
libro de agricultura medica inquit que feritur. x.
ānis pmanet. ita qd quater et sexies possit per an
num recidi agrum stercoreat macra aialia reficit.
curat egrotā et ceta. **Plini.** medica externa et
greca est vt a medis aduecta per bella periaruz
que **Barius** intulit. sed tāta eius dos vt ex vno
latu amplius qd tricenis annis duret filis ē trifo
lio caule folisqz geniculata. quicquid in caule as.
surgit folia cōtrahūt et ceta. **Ste.** cotaba scripsit
Item Pli. arborem quandam pomiferaz qd dī
malus asyria hoc nomine vocari dicit.

Medion **Dya.** siue vt alij basilicon eutaticon. na
scitur locis aspis et vmbrosis folia dīse scridi filia
z astam longam tribus cubitis z flores purpure
os maiores z obrotundos. z semen minutum si
mle gnico z radices longas duobus palmis zc.

Meibe in regali dispositione **Alia.** est sappa.

Meibutegi. a. vt in septimo **Joan. Sera.** in con.
fectione dyacodion est sappa carenum mustum
coctum zc.

Mesice arabice ita est scriptum in secundo cano.
Auicē. verum in arabico est mes z est id quod
vocatur ab ysaa in diet s particularibus robilia
consideranti ca. ytriusqz apparebit sic esse. verū
tamen apud **Almansorem** sunt diuersa. nā capi.
ciusdem mes concordat cum ea. **Auicē.** de mei
see z cum capi. de robilijs ysaa. sed aliud facit ca
pitulum de robilijs quod non concordat cuz cis
z ista diuersitas est pp nomina imposta a trans.
latoribus latina.

Mecheberegi ara. est vnum de lacticijs d quo
Auicē. singulare facit capi. sed in arabico ē me
beizarag.

Megailen infra in zuchaba.

Mela **Ysidorus** quam greci loton appellant que
vulgo propter formam z colorem faba syriaca
dicitur. arbor est magna fructumque ferens co
mestibilem maiorē pipere gustu suauem. vn
de z mella vocata et cetera. est lothos supradi.
cta.

Melba. a. apud **Aui.** est id quod **Dya.** alim^o vo.
cat. z est fructer nascens iuxta ortos sicut rānus.

Sal. in libro de simplici medicina in sexto vocat
almathe.

Melagogum grece est humoris nigri eductiuum
idest melie.

Melachion in .v. cañ. **Aui.** in pfectione mitridati exponitur q̄ est opium sed non ē idonea expositio. nā infra in eadem confectione ponit opium nec tale nomē cōuenit opio. g. vel. a. lingua v̄ pot̄ melantium q̄ ē nigella.

Melapodis **Pli.** fama diuinationis artibus nota ē. ob hoc appellatur vnum ellī genus. f. nigrū melampodion. quidam ab inuente melapo dictū credunt zc̄.

Melan. g. nigrum.

Melan **Ste.** ē medade z iam scis q̄ medad ē atramentum scriptorum.

Melancolia. g. collera nigra a melan q̄ ē nigrum z coli fel vel ipsa collera.

Melachiron p̄ yctericia nigra reperij.

Melantiū **Bya.** fructex est minor folia minuta z tenera semen minutū hñs qui fructex longus est duobus palmis. sed folia ageronti silia hz desup hñs capitellum sile miconio sed oblonguz in medio sicut parietes hñs q̄ discernunt semen quod semen ē nigrum z odoratum z viscidū q̄ multi panī aspungunt zc̄. hoc nomē grecum ē eo q̄ semē nigrum hz sic vocat. multi putauerūt hoc eē git p̄ similitudinem. **Theo.** **Pri.** melantium quod appellatur git. **Pli.** git inquit ex grecis alij melantiū. alij melanspmon vocant zc̄. git z nigella q̄ q̄ in paucis differant idem nō sunt nisi forte i gñe. nam **Bya.** diuersa facit ca. **Ste.** melachiu ē sunzum z sunt grana sebetet z esseudi zc̄. sunzū pro seumiz dixit. sic. n. ara. vocatur **Orubasi.** in antidotario in oleo de melantio putauit esse idēz q̄ git.

Melangraphi **Alexan.** ca. de cura emigranee est encaustum scriptorum. nam siles fere trociscos scribit **Aui.** in antido. in si. ca. de medicinis emigranee z ponit encaustum scriptorum melāgra ficon dñt greci.

Melanopiper nigrum piper

Melanfilos vocat **Bya.** acantos supra in ca. z est dictu nigrum folium.

Melanthochiroma. g. atramentum pellium.

Melanteria **Bya.** colligitur in spelūcis z vbi eramen innenit super ipsum crame coaglantum inuenitur z fusilis z in sicilia z in multis locis. bona vero est q̄ inuenitur colorez habere sulphuris viui z q̄ est lenis z equalis z munda que tacta digitis humorem nigrū eicit virtutem z cōbustionem silem miseri hz z p̄cia est ei zc̄. ē spēs vitrioli vt p̄ per **Serap.** ca. de atramento. z vocat ibi corrupto greco maltiria. **St.** melatria ē zazi spēs fire dicta zc̄. puto q̄ voluit dicere p̄lozi. nam et **Bya.** p̄lozi inquit multi putauerūt melāteriam esse. sed falsum q̄ sui generis est.

Melata ap̄ **Ori.** est potus ex malis. que at̄ inquit ex dulcibus malis mellata fit.

Melaspmon. g. est dictu nigrum semen z est melantiū nigella.

Melias arbor q̄dā pomifera **Bya.** melee folia e cime amarā possidet q̄litate. q̄ sit ignoro z ceta.

Melca **Pau.** ca. de anorexia. i. fastidio. que inqt a romanis appellat̄ melea. ē aut̄ velut aliquid de lacte z ceta. ē q̄ sit ex spuma lact̄ z vino acerbo aliquatulum acetosi saporis qua ianueses vtūtur z vocant melaa vulgariter mire appetitum pro. uocans z fastidium auferens.

Melch arabice sal.

Meli grece mel.

Mel apud antiquos in vsu fuit plus q̄ apud modernos. moderni vero magis zuccaro vtuntur in cōfectionib̄ zc̄. pandis q̄ antiqui z v̄ q̄ antig grecorum nō habuerūt noticia zuccari canax vt v̄ apud **Sera.** describentes zuccarum auctoritate **Bya.** f. māne spēm inuentā super cānes quam dicit spēm mellis nō illud zuccarum q̄ ex succo cānarum sit. q̄ aut̄ antiqui vsū zuccari huius nō habuerint. p̄z ēt q̄ confectiones antiqui antido tarioz oēs cū melle tempari iubent. **Gal.** ēt acuitatem mellis reprimere docet p̄ decoctionem cum multa aqua vt in li. de alimentis. z in li. de preparatione medicinaz. **Albuca.** sim auctoritate ip̄ius est tñ mel cāne apud **Aui.** q̄dādam ex residuo zuccari q̄ decoqtur vel ip̄emet succus añ plenam decoctōem vel coagulatōem. sed mel. p̄pe z vere sūptum est mel apum q̄ est fm̄. **Gal.** in li. de alimentis ros cadens sup folia arborum z plātarum a q̄bus recipit naturam z ēt saporē z ob hoc si s̄ deterribiles diuersitates saporū inuentoruz in melle ab illis folis z florib̄ a q̄b̄ apes ip̄sū colligūt. **Bya.** mel inquit succus ē ros celestis quez apes colligūt cuius gñā sūt duo. vnum q̄ cupillio nibus apes colligūt q̄ oblonge sūt. aliud sub terra inuenitur z atticuz d̄r q̄ variolē z lanuginosē et fortiores apes reponūt z h̄z melius ad claritates oculoꝝ faciens zc̄. hic tñ textus n̄ v̄ fuisse **By.** nec est apud **Sera.** in smone **Bya.** sed q̄ seq̄ mel atticū q̄ climaticū d̄r z illud q̄ appellatur ibleon bonū ē z dulce z odoratū z ruffū z nō valde liquidum. z forte inquit cum miseris digitum citius adberet z infra vernum z estatis melius ē byemale spissum est z minus vtile zc̄. **Plinius** de operibus apum p̄ima fundamenta commosim vocant periti. **Secunda** dissoteron. **Tertia** propolim inter coria cerasque magni ad medicina vsus. commosis crusta est p̄ia saporis amari. dissoteros super eam venit picantium modo ceu dulcior cere initium vel plerumque mitiore gūmi. propolis crassioris iam materie additis floribus nūdum tñ cera sed fauorum stabilimentuz q̄ omnis frigoris aut iniurie additus obstruitur odore z ipsa ēt non graui q̄ plerique pro galbano vtuntur. p̄ter hec conuebitur erithace quā aliqui sandaracam. **Alij** kerinthum vocant. hic erit apum dum operantur cibum qui sepe inuenitur in fauorum inanitatibus et cetera.

Item alibi quādo de thimo loquitur mellifingit
attici sūma laus toto orbe existimatur. ergo trāslatū
est ex attica thimum ⁊ flore satum. naz se-
men in flore occultat sed non durat atticus thi-
mus nisi in afflatu maris. erat quidem hec opi-
nio antiqua de omne thimo iō nō nasci in archa-
dia zc. ex hoc habemus q̄ mel atticum d̄ ab at-
tica regione ⁊ q̄ a thimo h̄z laudē. q̄re ē t̄ aliqb̄
s̄tiquis libris ā idotis thime um expet̄. ⁊ sunt in
quib̄ q̄dam mella venata in quibusdam annis
p̄niciosissima. ⁊ signa eius venenati sunt q̄ oio n̄
d̄efatur ⁊ q̄ color magis rutilus ē odor alien⁹ ster-
notamenta. p̄tinus mouens ⁊ q̄d ponderos⁹ in
noxio qui ipsam edere abiciunt ē t̄ se humi refri-
gerationem q̄rentes. nam sudore desluunt zc. ⁊
infra. aliud genus ē t̄ in p̄nto inuenitur q̄d insa-
niam gignit. iō indigenē menomenon vocāt. ex-
istimatur hoc vicium contrahi flore rododendri
i. oleandri zc.

Melegete supra in cobzbagne.

Melicerte ⁊ acoromate. g. d̄nr tunice siue mēbra-
nule palpebris orite. p̄mpro ac supuacuo liquore
plene aliq̄ mellino **D**emo.

Mellicratum. g. vinum ex melle ⁊ aqua factum ⁊
vocatur mulsa. f. ex tertia p̄te mellis ⁊ duabus aq̄
differunt āt ab ydromelle eo q̄ ydromel plus aq̄
h̄eat quasi ipsa sit aqua mellita. mellicratuz vero
i. vinum ex melle a crasis q̄d est vinum ⁊ ipsum ē
mulsa. id āt q̄d ex vino ⁊ melle fit vocatur. g. ino-
mel ⁊ latine mulsum infra in mul.

Mellēnias aspros in antido. v̄lim in confectione
mitridati maioris v̄f terra sigillata maxime alba.
nam aspros est album. g.

Mellilotum v̄f nomē cōpositum a melli ⁊ lotbos
q̄d ē trifolium vt supra. nam ipsum sine dubio v̄f
esse spēs trifolij cuius flos est mellini coloris. sic
nāq̄ sepe **D**ya. talem colorem vocat mellinum
Dy. duas spēs eius asserit. vna cui ē odor bon⁹
crocei coloris. alia q̄ magis fenugreco filis s̄z pli-
cum de coronis loq̄tur mellilotbon q̄d fertulam
campanā vocant. est. n. in campania **I**talie lau-
datissima a grecis in sūmo mor caledica ⁊ creti-
ca v̄bicūq̄z vero asperis ⁊ siluestrib⁹ nata corōas
ex eo antiquitus factitatas inditō est nomen ser-
tule q̄d occupauit odor ei⁹ croco vicinus ē ⁊ flos
ipsa cāna placet maxime folijs breuissimis zc. vi-
de q̄ fertula vocata est a serito quo coronabātur
antiqui. ē t̄ ara. elkilemelich vocatur q̄d est dictu
corona regia. **I**tē **P**li. infra mellilotbos v̄bicūq̄z
nascitur laudatissimū t̄ in attica v̄bicūq̄z vero
recens neccādidās s̄z croco q̄ silima q̄q̄ i **I**ta-
lia odoratior candica zc. inuenio grece scriptum
melliloton ⁊ mellilotuz.

Mellisa grece ap̄is.

Mellissifilos. i. apum amor eo q̄ apes ipsam dili-
gant. nos autem mellissam dicimus ⁊ citrariam
eo q̄ odorem citri proferat **D**ya. mellissophy.

los est herba supra quā apes stase dele ctantur in
v̄rdis ⁊ folijs silis marrubio siluestri virge qua-
drāgule folia maiora folijs marrubij siluestris nec
pilosa vt illius ⁊ odor eius vt citri zc. **M**da. la-
tinis barocho vocari dicit **P**lini. vero ap̄iastruz
ab apibus. arabes interdum bederenzegini bede-
rābinam interdum bederāiu.

Melis seu melem. g. ins̄tm cirurgicorum. f. tenta
vel tafta ad tentādum cauernas vlcēruz ab vno
capite in latitudinez ab alio i acumē desinens vt
apud **D**emo. i. m̄tis locis. lauromelis vero h̄ns
vno capite cōcatum quo aliquid liquoris in ocu-
lū inici possit absq̄ oculi tactu. pyronamellis v̄o
est h̄ns obtasi⁹ grossiusq̄z caput cui adhere gros-
siora medicamina valeāt. **I**tem vaculamelis sic
describit q̄ greci inquit pyrenā vocāt q̄d deniq̄z
adeo tenuis esse nō dz ne parū medicaminis su-
mat. nec rursus valida ne tumoribus oculorum
officiat. valet mediā sui ex tenore. nā greci mel-
sochiron vocāt. p̄cēt. n. priam tunicam oculoruz
zc. hoc ins̄tm radium vocant moderni

Melytria. g. spēs saniei vt supra in hidros.

Melosos. g. s̄z **Y**lido. vocat arbor in affrica a qua
manat amoniacum

Melognum oleum **P**au. ca. de palisi.

Melorceus **A**lexan. ca. de gomorea radix est plā-
te quā aliq̄ canis testiculus vocant. hec plāta du-
as h̄z radices. quaz vna incitat. alia reprimit libi-
dinem coitus zc.

Melorida. g. lana succida sordida a melotio q̄ sunt
pelles ouium euulsa.

Meluchya aliq̄ scribit **S**te. pro malua que ara-
molechia dicitur.

Memirē. a. apud **A**ui. ē celidonia si p̄siderent di-
ligent ca. de memirē ap̄ **A**ui. ⁊ ca. d̄ cuati ap̄
eudē cū ca. de celidonia maiori ⁊ minori apud et
Dya. ⁊ **S**era. videbif q̄ **A**ui. i viroq̄z ca. v̄tro-
rūq̄z op̄ōncs cōmiseret **A**lex. ca. de colirijs ad ci-
catrices collirium dememirā scribit zc.

Memithe ē planta s̄c nature ex cuius succo s̄fex
memithe q̄ vocatur in li. de greco translato glau-
tium ⁊ ap̄ **D**ya. ca. de glautio est inquit succus
herbe eiusdem nois. est. n. herba silima papaue-
ri cornuto vt **D**ya. capi. de mecon keratidos et
propter hoc ipse ait multi errantes pro memithe
vtuntur.

Men arabice māna.

Menticon. g. **C**al. se. ca. de yferitia apostatimū
quem greci menticon appellant.

Menis. g. piscis marinus de quo **P**au. ca. de si-
cas q̄ in capis cute s̄iant bonū medicamē ⁊ capi-
ta menidon p̄busta zc. p̄diomate ianuefi menora
vocat **S**te. radium vocaum.

Menode **P**au. ca. de cephalea si dolor inquit fi-
at cum pulsu significat flōnem membranorū me-
node. si vero cum grauedine plenitudinez intra
venas retentam zc.

Menomini. g. dicuntur maniaci vt **Theo.** **Pri**
 scia. ppo capi.
Mens in ca. eius apud **Aui.** in multis locis cōcor
 dat cū ca. de lothos apd **B.** vtrū idē sint nescio
Menta sarracena in vnguento marriaton.
Menta apd **Dya.** vocaf hedyolimuz. duas facit
 ei⁹ ipēs vna ē ortiua z alia agrestis cui⁹ folia aspicio
 ra z maiora brumosa inutilis ad curā boiū zc.
Mentastrum **Pli.** ē siluestris mēta differēs spē
 folioz q̄si figura ozimi coloris pulegij pp qd̄ qui
 dam pulegium siluestre vocauerūt zc. hoc a. fau
 denegi aquaticum vocant.
Médana supra i caraputia z infra i meubethne.
Merani **Ste.** ē cranea arbor de qua supra in co.
Mercurialis a mercurio dicta liozostis. g. sū pthe
 nius **Pli.** a grecis ēt hermiporana d̄ ab herme
 te q̄ mercurialis d̄ supra in liozostis.
Merdasengi. a. litargirum q̄ ēt martech d̄.
Mercesenium **Alia.** in multis locis p electuario v̄f
 medicina laxatiua posuit zc.
Mergen ara. corallus vt liber de doc. ara. quod z
 based vocant
Meropiū fm **Dya.** multi oleū amigdaliniū vocāt
Merfulē **Aui.** ca. de scite sunt ligna aspagi.
Merua **Ste.** est libanotidos.
Mercentius ara. est maiorana.
Mesabaz p opio in .ij. p̄tice **Alia.** scribitur.
Mesacra apd eūdem p piris inuenio.
Mesacrum in eodem exponit papauer.
Mesarana ibidē p mirra inuenit z nullum horum
 noium grecum vel arabiciū est.
Mesocratraneis. a. vel vt in arabico mesocratrane
 sciba ē diptamus vt p̄z cōsideranti ca. eius apud
A. cum ca. de diptamo apd **Dya.** z **Sera.** apd
 arabes vero putat pulegiū apd **Aui.** in .v. ca. de
 discriptione tertia tiriaze z tictbamenis inqt est
 pulegiū z dz esse diptamus sicut dicit grecus et
 sic legi in **Aui.** arabico iudei z ēt in alio ara. i am
 bob⁹ sic diptamis ēt est mesocratraneis. et iaz
 oñsum est supra q̄ apd **Aui.** in .ij. sermo de pule
 gio z origano simul cōfusa sunt in ca. de calamen
 to. sed apd **Sera.** diptamus ē spē origani v̄f pu
 legij z d̄ ibi q̄ est mesocratraneis.
Mesenterii **Alexā.** ca. d̄ reumatica dissinteria so
 nat. g. mediū intestinum z ē qd̄ vocat. ieiunum.
 mesce. g. medium enterion intestinum.
Mesipilon **Ste.** ē zaruz ita putauit sed aliud est
 vt infra in 3a. mespilla vocat. a. gubera.
Mesche arabice mastix.
Mestos. g. plēus. distētus corpulētus repletus.
Metastreno. g. dozi posteriora vt **Caf. se.** capi. d̄
 tulli. z in psalterio. g. vbi n̄m hz posteriora dozi
 ipm hz metastrenon. **Itē** in li. de doc. gre. meta
 strenon posteriora dozi metastrenū inter scapuluz
Metallon. g. metallum.
Metastinctica. g. sūt tēpiem corporis naturalem
 tēpantia z exponunt **Caf. se.** ca. de passionibus

vesfice. z **Dya.** ca. de dragonte a reco:patina. i.
 cōfirmatiua. **Oriba.** i. capit. exponit recuperatiua
Item De. in plurib⁹ locis reco:poratiua expōit
Metron. g. matrix q̄ z istera dicitur.
Metroenticon in s̄m quo medicine in m̄rice ini
 ciuntur **Caf. se.** ca. de p̄cedente matrice.
Metromania idem **Caf. se.** ppo ca. p̄focatio ma
 tricis quasi mania matricis. **Theo.** **Pu.** vero
 stericam spingam vocat.
Metacheli supra in alsachi.
Meu **Dya.** qd̄ atamantiū d̄ nascit i macedonia
 z hispania tirso atqz folijs aniso z anieto silibus
 ascendēs de terra vsqz ad cubitos duos radicib⁹
 sp̄is z teneris curuis z longis z odore suauis z gu
 stu calō linguam mordens zc. radix ei⁹ in vsu est.
 liber antiqu⁹ de simplici medicina ē herba quam
 vulgus sistrā vocat. **Pli.** mion in **Italia** nō nisi
 a medicis inferit. z bis admodū paucis. duo ei⁹
 ḡna nobilius athamaticum vocāt aliqui tāq̄ ab
 athamāte inuentum. alij qm̄ laudatissimū i atha
 mante speriat folijs aniso sise caulo aliq̄ pedali
 radicibus mltis obliqs nigris quibusdā altissimis
 minus ruffum q̄ alterum aliud zc. **Ste.** mion ē
 meu. apud **Aui.** mu. scribitur.
Meubethne apud **Aui.** sic scribitur. sed in arabi.
 est meubethana z apud **Serapi.** mendana est d̄
 maioribus lactinijs. z vocant ipsum cataputiā
 quidam minorem comparatam pentadactilo q̄
 cataputiā maiorem vocant a **Dya.** vocatur
 lacteris. vide capi. eius cum eo quod scribit **Aui.**
 z **Serapio.** z scias q̄ ita est **Joan.** **Sera.** ca. de
 laxatiuis in .vij. lacterides. s. mēdana z d̄ fruct⁹
 amarus. z ex libro **Albani** inquit bugerige ē dua
 rum specierum. **Una** habet folia longa vt digi
 tum hz semen in nucleis silib⁹ nucleis bambacia
 sed maioribus eis. z in quolibet nucleo sunt tria
 genera nigra.
Mezaurum in regali dispositione est ius. i. cibus
 liquidus.
Mezerion est lactinium habens folia similia fo
 lijs oliue. z ideo vocatur camelea vt supra in ka.
 semen eius est cocognidium. q̄ hoc sit veruz vi
 de ca. de camelea apud **Dya.** cum ca. de meze
 sion apud **Auicē.** z **Sera.** verū **Jo.** **Sera.** ca.
 de ydropisi dicit q̄ mezerion est mrdane nescio
 vtrum voluit dicere mendane sed alia est vt su
 pra in camelea. hanc inuenio ab antiquis alipia
 dos z elipium vocari.
Mia grece musca.
Miaba ara. storax.
Miacantiū **Pau.** ca. de s̄ra distempantia epatis
 dare fructum eius maxime iubet. **Oriba.** d̄ me
 dicinis tēpatis spagum miacantiū numerat in
 synonymis antiquis spagus agrestis exponitur.
Miagros **Pli.** est herba ferulacea est folijs simi
 lis rubee tripedanea semen oleosū et quo fit ole
 um z cetera.

Diagron **Bya**. aut melampiro herba ē semen tosa longa duob⁹ cubitis folia sila eritrodano hz z viridia semen hz fenugreco file pingue z viride q̄ herba viridis assatendit z virgis illigatur z p̄ candela ea multi vtuntur.

Dias. g. musculus spinalis.

Dicaria herba fm **Bya**. vocat alateris spōdiliō q̄ **Aui**. facūdalion' vocant sed infra

Dicete. g. fungi vt **Bya**. ca. de melle puto tamē malos piciosos sed grecus michetes dicit.

Dicetum **Bya**. duo sunt ḡia. **Unum** esui aptū z aliud homicidiale necem edentibus infert qui autem purrido ferro aut linteolis nascitur aut q̄ iure serpentis generat circa cauernas aut radix creat arboris vennose facit subscripta q̄ sic inuenitur mucilaginem hz sup se q̄ si collecti repositi vna hora fuerint verminant zc.

Diconium aliqñ z micon. p̄ meconio scriptum in uenitur. nam scribit. g. p̄ ita l̄sa que aliquādo sonum. e. aliqñ. i. hz.

Dicrofiam greci puitatem pulsus dicūt vt **Caf**. se. ca. de stomatica passione

Dicticem virtutem. g. lacescentē vocant **Bya**. ca. de centaurea maiori.

Didriasis g. est dilatatio pupille vt **Dau**. p̄po ca. z **Bya**. q̄ z platicoriam vocat eandem sed differunt fm magis z minus. nā platicoriam mi nor est medriasi sicut initium alterius quare curabilior.

Dielos. g. medulla.

Difscos. g. musculus

Dilar que z nicoforos noiatur filis ē edere tenui oribus folijs duo eius dñtur genera alterū cōan tibus aciorum coribus alteruz culta amara nulli⁹ effectus zc. **D**. z infra in simlar.

Dilla. g. malla. millea vero arbor malus milon malum ipsum.

Dillefolium a **Bya**. mirofilon dñ. z a **Dli**. ifra de ipso supercilium veneris idem.

Dillemorbia seu milmorbia v̄l mifmorbia herba ficaria scrofularia, castrangula vt quidam volunt vrtica mortua eo q̄ folia vrtice similia habet nō tamen vrentia.

Dileos. g. fraxinus arbor.

Dili. g. mala z milla ē vt supra.

Diliaria **Dli**. herba ē que miluū necat zc.

Diliduris **Dau**. est inquit tumor aliqñ circa orificium m̄ficis. aliqñ vero z circa totam ipam zc. est mola m̄ficis. nam greci milos molam vocant.

Dilimandrum **Ysido**. sic vulgo. iusquamum dñ. liber de doc. greca idem.

Dilion etiam. g. fraxinus.

Dilita apud **Bya**. z alibi dñ multa sed grec⁹ multos dicit est sinopida rubrica pōtica terra rubea carpentarioz. **Bya**. multa sinopida bona spissa z grauis colorem integrum hñs sine lapide z hu mectosa in tritura. colligit vero in capadotia in

speluncis distillans z affertur venalis in sinopida ciuitatem. vñ z nomen accepit zc. a. mag. vocatur et cetera.

Dilitis litbos. g. molaris lapis.

Dilium solis qd z cauda porcina a gbusdaz vocat eo q̄ planta eius sit dura z aspera. semen eius est album z durum vt lapis. ob hoc. g. dñ litbos sper mon. i. lapideum semē vt apud **Sera**. ex verbo **Sal**. sed de eo supra in litbos. a. dñ culb. s. apud **Aui**. scribitur calib flō.

Dilopracōtiū. **D**. c. de fastidio ē p̄scō de cotāis.

Dilotida aliqñ melotida. g. est spatomele s. f. radis us vel tenta seu testa chirurgicoz.

Dilos. g. mola milon molendinuz amilum dñ eo q̄ sine mola fiat.

Diltodraconis in antido. v̄lim i **Dau**li apli dco antidoto est sanguis draconis.

Dinagreci dñt mna siue mnas fm **Dapia** centum dragmas appendit bec z emina. dñ **Dlini**. cum de thure loquit denarioz pondus dicit.

Dinide. g. **Dau**. ca. de ficis q̄ in capite nascunt sunt piscicli quos vulgariter menotas dicimus q̄ z menide dicuntur.

Dinutum thuf in pluribus locis inuenit est idem q̄ māna thuris q̄ mānis aliqñ dñ z est puluis ipi⁹ thuris supra in ma.

Dion **Ste**. ē meū z vez est. nam sic. **Dli**. vocat

Diocephalon. g. est dictu musce caput. est exitus v̄ue oculi ad formā capis musce a q̄ dnoiatur vt

Dau. ca. de p̄tosi z infra in p̄tosi zc.

Diopie **Dau**. p̄po ca. dñt ex gnatione vt cum p̄pe videntes ea q̄ de longe nō cernētes z **Be**. miopasis inqt ē passio q̄ patientes remota si v̄ vicina vero admodū rōductis palpebri. sed atq̄ angusto lumine difficile p̄spiciunt.

Diosota siue miosotis **Dli**. herba ē caulibus plibus ab vna radice aliquatenus rubentib⁹ concavis ab imo folijs angustis oblongis dorso acuto nigris p̄ interualla assidue geiatis z tenuib⁹ cauliculis ex alijs p̄deuntibus flore ceruleo. radix digitali crossitudine multis capillamentis sibiata vis ei. f. s̄ptica z exulceratrix zc.

Diosol. g. buffo rana frestris venēosa rubeta dca

Diosota **Bya**. q̄ mlti meotida dñt cui⁹ virge plurime ascendūt ruffo colore folia hñs angusta z lōga z nigra q̄ gemina nascūtur z rara q̄ folia i sine acuta sunt z de vna virga p̄les creūt in qbus virgis flores exeunt colore iacintino. sed radices sūt solide z multas radices in se collectas habentes maxie herba ipa filis ē scolopēdrie. sed lenis zc. hoc nomen sonat mure auricula.

Dira grece redolentia odouifera vt vnguenta mirizo redoleo.

Diracopum odouifery mitigatiuū. **Alexan**. ca. de iniectionibus ad fraternitatem stomachi

Dirra latinū est. grecus smirna dicit aliqñ in antiquis mirra iuenit mirratroclites. i. rotūda miura

optia **P**i. mirre arbor alta ad. v. cubita nec fi-
 ne spina caudice duro z intorta crassiore q̄ thur-
 ris z ab radice et q̄ reliqui q̄ sui pte cortice leuez
 filem q̄ medoni scabū alij spinosūq̄z dixere so-
 liuz oliue vez crispū z aculeatū iuba olivatri. alij
 filem iunipo scabrosiore tñ spia horidū folio ro-
 rūdiorē sed sapore iuniperi scidūf a radice z ema-
 nat. sudāt aut spōte pūf q̄ incidāt stactē dictā cui
 nulla p̄fert zē. z infra ḡna ei q̄ plura trogodita sil-
 uestrū p̄ma mire sequēs ea q̄ astrātica z gebba
 nitica z ausaritis scbbāta z f̄gio tertia diātis q̄r
 ta colatitia. v. scbbaēa a ciuitate regni sabcouz
 mari. pria. vi. q̄ dufiriti vocāt. ē z candida vno
 tñ loco q̄ i mēstaliū opidū cōferf. p̄bf trogoditice
 pinguedis z q̄ aspēu aridior ē minutis glebis ro-
 tūde in cōcretu albicantis succi vtq̄z cōfrā cādī
 dos vnguee hēat gustu leuif amara sc̄ba bonitas
 intus varia pessima q̄ int̄ nigra peior si etiam.
Mirdane. a. expofuit. **Jo. Scra.** ca. de ydro. foris
 p̄si q̄ ē mezeriō sed si voluit dicere medane aliō
 est vt supra.
Mirica gētra seu spēs ei liber de doc. gre. mirice
 gētra q̄ ēt sp̄os d̄f qdā spēm gētre q̄dam d̄nt
 cui rami z stipites z folia rugosa z angulosa sunt
 fert ḡna rotūda rubea paulo miora cerasia cui
 radix d̄f silis reubarbaro z in virtute quidā tama-
 ricem putant pp̄ nominis similitudinem.
Miricen **P**li. q̄ americam vocant silis ē scopis
 ameris arbitraf qdām hāc esse tamaricē coritib⁹
 z q̄ circa ē grecia b̄tia vocāt. ei⁹ duo ḡna facit sil-
 uestrē plāc sterilez alterā mitiorez hec fert i egypto
 hiriaz ēt abūdant lignosū fructū maiore gal-
 la aspū gustu quo medici vtūf vice galle i p̄p̄tib⁹
 q̄s antheras vocāt z lignū ēt z flos z folia z cor-
 tex i eodem vsus adhibent zē. hic fmo ē d̄ tama-
 rice q̄ ap̄d **By.** mirice vocat de q̄ infra. **It** pli. ali
 bi miricē italia gigit q̄ t̄saricē achāia aut buō vo-
 cat silufez silignē q̄ i ea fatia tñ galle siliez fructū
Miriosilō. g. mille foliū. s̄ ap̄d. **B.** miriosilō scrib̄f
Miris **P**li. q̄ alij smirizā vocant. alij miram sili-
 ma est cicute caule folijsq̄z z flore. minor tñ z exi-
 lior cibo non insuauis zē.
Mirise grece vngere
Mirismata. g. odoramenta timiamata.
Miristica. g. redolentia odorifera inde karea miri-
 stica. i. nur odorifera. i. nur muscata.
Miriosilos **Bya.** miriosilos siue vt latini mille fo-
 liū. i. sup̄ciliū venere nascit i palustrib⁹ locis tirsuz
 h̄z et vna radice mollem z subruffū z q̄m anib⁹
 litū z folia silia feniculo zē. **P**li. miriosilō q̄ n̄fi
 millefoliū vocant caulis ei tener silis feniculo pli-
 mis folijs. vñ z nomen accepit na. cif i palustrib⁹
 magnifici vsus. etruria hoc noie appellat herbaz
 aliā i pratis nascentē tenuē ala terib⁹ capillamēri
 mō soliosa eximis vsus zē. hoc v̄f qd̄ cōiter diciūf
 millefoliū. sed i vero **Bya.** miriosilos virga mol-
 lis vna circa q̄ folie sūt lenia minora z multa ma-
 ratro silia. vñ z nomē accepit q̄ asta i se iterualla

fossum h̄z lenis sicut deuia nascitur locis cultis
 z aquosis zē.
Miris **By.** aut mirra d̄f folijs z astis silis conio ē
 radix oblōga z moll z odorata apr̄ ad edēdū zē.
Mirmitia iuenit i libris antiqs z est pustula pua q̄
 vocat forica z supra in acrocordie s.
Mirmix. g. formica.
Mirna stactē si iuenit ē qd̄ e mira humida exp̄mit
 tur vt **Bya.** ca. de mirra s̄z smirna meli⁹ scrib̄f
Mirobalanoz spēs ap̄d arabes tñ. iij. ff. f. citrioz
 kebuloz z idoz. nā bellicos z eblicos si p̄putāt in
 ter mirobalanos q̄re sp̄ se pata de ip̄is ca. faciunt
Mirobalanos **Cor.** cel. dactilos vocāt multi z fe-
 nicobalanos vocauerunt.
Mirobolanus vocat a **P**li. ḡnū bē qd̄ dictum ē
 supra in balanus rep̄fico. alibi tñ de mirobalanis
 loquit z dicit q̄ si colligant an̄q̄ maturescāt nul-
 lum ligneum intus h̄nt.
Mirosilos z mirofilos idē ē q̄ mellifoliū vt supra.
Miron. g. vnguentū. nam p̄f. alterius. g. vbi in n̄fo
 est vnguentum h̄z miron zē.
Mirline. g. mirtus.
Mirticē vinum vocat **P**li. qd̄ folijs mirti cōficif
 s̄z mirtidanuz qd̄ ex baccis maturis silufis mirti
 i musto posit⁹ sit.
Mis grece mus. **M**isch ara. muscus.
Miseos. **B.** aliō ē egyptiuz aliud cipriū q̄ ē aprū
 ocularib⁹ medicis meli⁹ duz. qd̄ cū fractū fuerit
 deint⁹ stelle albe appēt zē. ē spēs vitrioli. f. rubeū
 nā **Ste.** m̄si iqt ē z agū rubeū p̄ zegi q̄ ē vitriolū
Misimifa scripsit **Ste.** p̄ m̄mix.
Misi ap̄d **P**li. vocat ḡns tubez p̄cipuū suauita-
 te z odore ac sapore. sed carnosus q̄ reliq̄ ḡna.
Mistericena apud **M**usicem vocatur. g. suffo-
 catio matricis.
Misteriō ap̄d **Al.** vocat qdā p̄fco ad tufi scā. c. de
Mitreticū. g. pessariū isfz velti cristere tufim.
 q̄ iūciūf liq̄ozes i m̄ficē. pau. c. d̄ m̄ficēbū fluru.
Mitridatia **P**li. mitridati crates ascripsit q̄ mi-
 tridatia vocāt. huic folia duo a radice acāto silia
 caulis iter vtraq̄z sustinēs roseū florē altaz leuif
 scorditi siue scordis ip̄i manu ascrip̄ā magaitu-
 dine cubitali q̄drangulo rāosa q̄mē silitu. inē fo-
 lijs lanugiosis rep̄f in p̄to cāpis p̄i gub⁹ hūiflet
 gust⁹ amari ē. z alfi⁹ ḡnis latiorib⁹ folijs metastro
 silis plumosq̄z vtraq̄z ad v̄f p̄ se z it̄ alia atido. zē
Mitridatū cōfectio magna vicez tiriace tenens a
Mitridate rege p̄eti iuētoze dicta d̄ quo **P**ri-
 duz **M**itri. rex p̄oti i ebosoro vrbe a **P**ōpeio
 ac rōanis obsessus eēt iā de se ip̄o desp̄ns venū
 vrozib⁹ pellicib⁹ ac filijs potā sū dedit qd̄q̄z cū et
 ip̄e nouissimo s̄p̄lisset b̄nficio medicūm q̄bus
 vitalia sua p̄muniuerat neq̄q̄ moxi poterat. p̄si
 tādē gallo cuidā multi q̄ iaz muro defosso itraue-
 nerat vrbez iugulū p̄uit sicq̄z vitā fuit zē. hoc
 antidotū ex. liij. re b̄. **P**li. eē p̄p̄itum tradidit
 idēq̄z de ip̄o eodē **M**itri maxim⁹ sua etate f̄gū
 que debellanti **P**ōpei⁹ oim an̄ se genitoz vili-

- gētissim^o vite fuisse argumētis p̄ter q̄ fama itel-
ligit vni ei excogitatū cotidie venuz bibere p̄sū.
ptis medicis vt p̄suetudie ipsa innoxū fieret p̄io
iuenta ḡia anti. ex q̄b^o vñū et nomē ei^o tenet zc.
- Mimbezigi.** a. stafilagria.
Minteregū z mitenegi iuveni in regali dispositiōe
p̄o mudezeigi.
- Mimix.** a. crisomila fz q̄d exposuit trāslatō **Mi-**
vez crisomila. g. sūt mala p̄sica illa. s. q̄ cutes h̄nt
leue siue pilis. mixmit. vero vocāt. g. vicoco vel
vicocolatine trāslatū p̄coq̄ z sūt h̄ntia pilosam
cutē sicut p̄sica q̄ āns̄pica a q̄busdā vocant z hoc
a grecis h̄nt z ab ara. ste. et p̄coq̄ misuili antep-
sica exposuit z cetera.
- Miro.** g. planta cuius radix libidinē excitat. **Alex-**
ca. de gomorea.
- Mixmar.** a. fistula q̄ vulgariter zamara d̄t in mix-
mar arabai. i. fistula pastoris.
- Micnas** grece mina.
- Mixader** infra in muzadar.
- Mobabens** dir. ste. q̄ ē aparic. i. lapa supra in. a.
- Mochéagria** fz **Mli.** vocat a q̄busdā passiacha.
- Mochiromilo** **Caf.** se. manualis mola qua terūt.
medicinalia.
- Mochiabalhadā** arabice medula ossium.
- Mochl** arabice bdeliū aliud iudaiuz aliud de me-
cha q̄d arabicum dicitur.
- Mogitō** **Mli.** herba silisibete folijs mixtionib^o
tm̄ h̄ntiōibusq̄ paululū supuenitib^o. **Castor**
h̄nt aliter noiat tenui folio velut equis setis turso
longo z leui i aquosis nascens.
- Mogra.** a. vel almagra ē sinopida architectorū q̄
lineas signant z cetera.
- Molibdi** **Caf.** se. i. āti. di. molibdi. i. de plūbo. vez
in li. de doc. g. ē molibdos plumbum.
- Molibdinos** grece plumbeum.
- Molibdina** **By.** ē q̄ si sterc^o auri z argēti. ē āt vti-
lior q̄ colorē argēti sp̄ue h̄nterit z lucida z ruffa in
tritura i coctura i olō cocineū fac colorēm todit
z in sebastia z i coritbo fz melior ē q̄ siq̄ supradcā
h̄nterit zc. **Mli.** molibdina q̄ alibi gallenā voca-
uū ē plūbi z argēti v̄a cōis. melior: hec q̄to ma-
gis a v̄ri coloris q̄toq̄ min^o plūbo sociab. l. z mo-
nice q̄uis hereseit auri argētiq̄z fornacib^o h̄nt me-
tallicā vocāt laudatissimā q̄ i cipro fit. p̄b̄ mime-
trene mime lapidose s̄b̄ p̄cipās. **S.** ad. patri.
collī vbi p̄stat aurum z argentum.
- Molibdica** z a pli. vocat q̄dā plāta q̄ latie plūbago
d̄t i aruis nascēs folio lapati crofa rad. ce. usura zc.
- Moli** siue mola d̄t harmel vt supra i harmel q̄ est
sp̄s rute vt p̄ supra z ifra in ruta fz n̄ ē harmel.
nā **By.** post ea. de ruta z armola q̄ ē harmel scri-
bit ea. de moli ste. moli folia h̄z silia rute agrestis
z latiora z s̄ frā sp̄a flozes crocios h̄z colorē la-
eticeno fz nō tale q̄te yu. virgā h̄z tēuē z longitugi-
tudine cubitorū. iij. sup quas virgas h̄z capita vt
aliū radix est illi minor z bulbo similis.
- Mola** et vocat a **Mli.** q̄dā alia plāta cui^o radix ro-
tunda nigraqz multū t̄re capiēs. nā vt dixerūt ali-
q̄ cāpani sibi aliquot dieb^o efolia int̄ difficultatef
fateas radicio. xxx. pedes lōge iucta ē ac nec sic q̄
dē follide fz abute folia scille filia cui^o florē greci
luteuz pinxete fz **Hōerus** candidus scribit nascit̄
in scice z in cillene archadie z italia.
- Molochis.** g. z molochia. a. fz post. g. ē sp̄s malue
By. c. de altea. altea siue molochis agria.
- Molocāpo** custriato folijs mollib^o puis radice. x.
digitorum vocat a q̄busdā estrion **Mli.**
- Monodes.** g. vnus diei **Al.** ca. de cephalca.
- Mologlonos** ē sp̄s artemisic fz **By.** **Stē The.**
p̄fici. libro de simplici medicina mologlonos quā
aliter artemisiam vocant z cetera.
- Monoiomerō.** g. vnus diei **Al.** c. d̄ collirijs coliriū
sic dictum eo q̄d dolorem sedat vna die.
- Monopagia** i passioar. **S.** cū potissima ps capis
i acutū dolorē v̄nt in olopagina greci d̄nt si ocul^o
simul cū media pte capis doleat ei granecum.
- Mozella** seu maurella solatz strignū z i libus d̄. g.
trāslatis vua lupia fz apud arabes vua v̄pis d̄.
- Molena** supra in barbarco
- Mozion** ē sp̄s mandragore vt supra i mandrago-
ra sed **Mli** semē mandragore q̄d qdam arse alij
mozion alij ypomaratron dicit z cetera.
- Mozion.** g. fm **By.** vocant gallimellissam.
- Mozion.** g. m̄br. nū scu tunica apostematis **Caf.**
se. ca. de empimate.
- Mozius** gallie vocat a q̄busdā anagallus q̄ z ypia
vocat q̄dā mozgellinā vocant credo q̄ ab v̄gari
fz gallico naz mozgellie gallice ē d̄cū mozus galie.
- Moz** vel mur ara. mirra.
- Mospone.** g. p̄silotrum supra in mospone.
- Moraria** ap̄d **By.** liteola q̄ v̄lneribus apponūt.
- Muakes** **Ste.** erponit v̄daba z codya z erpelia-
dis z si p̄ v̄daba voluit dicere guadaba est ver-
miculus vicrus porcellio de quo infra.
- Mu.** a. meu q̄uis ra scribat ap̄d **Mi.** etiam meu
legi p̄t cū aditōe note. nā hoc ē mu. z hoc meu.
- Muchatil** **Ste.** fagitū fūgus. fz. a. vocatur fatar.
- Mudca** oculi est iterior ps eius aeri patens zc.
- Mugath.** **Al.** redargut d̄ntes q̄ ē radia ḡnari sil-
uestris z v̄ ignoz. alle qd cēt ego v̄o repi i ātiq̄ sy-
no. erponentib^o vocabula. g. q̄ mugath est radix
granati agrestis.
- Multa** ap̄d **By.** a. sinopida carpentariozum alibi
miltus infra in sinopida.
- Mult** **Ste.** p̄ moli scripsit.
- Multa** ap̄d. **S.** expōit q̄ ē mellieratū z ē eiusdez
virtutis sicut ydromel sit ex duab^o p̄tib^o aq̄ z vna
mellis fm ip̄m foliqz expōit aliq̄ coquūt **C.** f. c. d̄
ytitia mulsā igt ex vino z mele tēpatā q̄ appellāt
ynōclitos. fz **Mli.** sic distiguit mulsū igt fit p̄ ad
mixtionē melis vino aliq̄ vero z aquā miscēt sed
ex aq̄ sola z melle mulsā faciūt. q̄ dū v̄et acit su ni-
grioz z p̄iguescit qdā singlos sextarios mell octo-
genis aq̄ miscēt. **It** alibi m̄sse duo sūt ḡia subire
acrecentis q̄ ex dispūato melle sit iucterate q̄ ve

rustate i vinu transit mltuz vero ex musto z melle.
Mel alibi acetu mltu noiat qd fit ex amittoe mell i
 acetu differt ab orielle eo qd min⁹ hz mell nec cog
 tur i suma colligedu e qd p drol e qd latine aq mell
 vocat. mellieratu vero e mltu p s mell hns qd sit
 vinu mell dcm. differt ab apdelle eo qd apdel no
 cogt. **M**el ynomel. g. mltu vero latie dr z fit ex vio
 z melle. differt at a melierate eo qd p s mell hz qd
 mltu. hec tu interdū noia vnum. p alio accipitur
Mugali apud **B**ya. ca. de allio. z **A**ui. eodez ca.
 est aial venenosi morus pusillu muri sile vt **A**ui.
 liij. ca. fen. vi. de venis ca. de moru illius
Mugalis supra in kefalus.
Multipeda ab alijs centipeda z milipeda vermīs
 terre est pilosus mltis pedibus arcuatim repēta
 ctum se p trahens oniscō. g. vocant. alijs tilon **P**.
Mumis iueif i seplēris mortuoz atiquoz z pstat
 et subā ipoz cadauer z mixtura p dūtoz qbus cō
 diebāt iū mirra z aloē siue qbulcūz alijs nob igōf
Mū apd. **A**. e cera. veyz cera. a. vocat ramacha z
 mū vt pz p **S**e. e sordies qdā domoz apū q. **A**.
 vocat mū nigru z. g. vocat ppolis l cera ppoleos
 vt supra i melle est calius cera z fortiter attractuz.
Murra aliqñ in antiquis libris p mirra repitur.
Muraba a. p dū aliqñ sic rose z viole p dūte miro
 balāi z ceti fruct⁹ vñ ali⁹ hie iueif vocatū mel rosac.
Muradascōn inuenit in. ij. cañ. **A**ui. s. in. a. mur.
 dascōn scribit quid sit nescio. apd **A**li. vero in. ij.
 p ractice muradascōn inter herbas describitur.
Muran. a. qd p putauit eē cornū arbutū c⁹ fru.
 ctus cōcedit z vñ q sic exposuerit **S**te. cū dixit me
 ram e cranea. veyz ca eius apd **A**ui. si p cordat cū
 ca. de cranea apd **B**ya. q est cornū dicta s poti⁹
 p cordat cū vltima pte ca. de iunipo apd **B**yal. q
 nō est illius ca. sicut osium est supra in iunipero.
Murē p dū marini c⁹ fāguie sit tictura purpuf
Muri. a. l. almuri e liquor salsus quo multi p sala.
 mento vtū z est doz modoz vñ qd fit ex piscicu
 lis salsis cuius cōfectoz scripsit **P**li. in. iij. ali⁹
 ex farina ordēi z fāse scō pane cui⁹ pscō simplex i
 uēiāi. r. viij. **A**zar auj z e aptū ēt enemant⁹ cli
 sterioz. muri vocat. g. obsonioz z e pposituz ex
 obsonio z garo qd e muria. z ipz ēt it dū vocat gar⁹
 vlgō vero vocat alimurog vt ab alos qd e sal z garo.
Murice. g. tamariscus vt apud **B**y. ste. muriki e
 tarfa qd est arabicum.
Mustar arabice mustum z grece mustos
Mustellaz. ij. sēgñ vñ qd e mal⁹ ictidel. g. vocat.
Muzadir i libris alkimie sepe iueif z apd **A**li. mu
 facti z almutati⁹ capi. debilitatis visus e sal armōia
 cus. ppe tñ apd arabes mirader vocat a quo mul
 tilatini lixdrām vocant corrupte.
Muzum ppe dē cuius sapor e ppositus ex dulci
 z acetoso z dicitur arabice mūz.

Mlitera apud grecos e liqda aliter codē
 mō ea vtuntur sicut nos.
Mabalea apis liber de doctrina arabica
 q z alchali dicitur.

Mabā a structio auis magna q volate nō potest. g.
 struchocamelon dē vt in kir anida.
Mabanaba a meta nacha i. ij. **A**lia. scribit corruptū.
Mabach fm **A**ui. e fruct⁹ arboris dē sadar q apud
 dy. vocat agrifoliū veyz apd **S**er. e ali⁹ nabach. s.
 cortex arboris q a dya. vocat nascarimō. i. tacuino
 scribit q nabach patur mēspillis z zaro: q e ma
 gis odoiferum mēspillis.
Mabati qñ repit de aliq medicia itelligedū e oriēta
 lis a nabateia regiō orientis q iacet iter iudeaz et
 arabia **P**li. nabatei q s ex arabia ptermini siriē.
Mui. meta. eur⁹ ad auroz nabateaz s gna fecit
Mabar ara. est dictu planta.
Machle ara. arbor palme.
Masta. a. sed naphtha grecum petroleum seu aspal
 tum. sed. a. nāstib dē.
Makre. a. cornicula. **M**anachue vocat ste. ameos
Mapion **P**au. ca. de cephalca z in antidoto au
 rea dicto est semen sinapis.
Mapō l naps **P**li. napoz duo sē gñā vñ āgulo
 sis folijs caulib⁹ florentes qd bimio vocat greci al
 tez rafano z napo sile q putiada vocat zē. **M** ali
 bi. v. gñā fecerūt qdā a noibus regionum noiata.
Marage scripsit **S**te. p pincis zē.
Mar ara. ignis.
Marcha **S**te. est piscif quē si qd diu manutenerit
 tremit minus eius ob frigus.
Marcha **B**ya. multi sic cetaureā maiorē vocat.
Marcissus siue bulb⁹ ematic⁹ dya. siue vt lati bulb⁹
 vomific⁹ mlti liliū dixerūt solia sifa poro hz s mi
 norā astas hns duaz palmax ianes. i. sifi solis flos
 e illi alb⁹ in giro i medio croce⁹ aut purpureus radi
 cem hz rotūdā sicut bulbū z seme nigrū z oblgū
 vt i mēbranis nascit locis mōtuosis cui⁹ flos suauē
 lōge iactat odorē i reliqs poro hz siltudinez z vi
 ride est. **P**li. duo eius sūt gñā medici. vñ i vsuz
 recipiūt purpureo flore altez herbaccū. **S**te. nar
 cifus. i. narges bñ dicit. g. z exposuit p. a.
Mardileum. g. oleum nardinum.
Mardiadra p nardo stachi in. x. p ractice **A**liaba. cō
 fectione **L**abadi regis.
Mardo **S**trachiū. g. spica nardi. **B**. c. de nardo.
Mardus **B**y. herba e spinosa vñ a grecis nardosla
 chios appellat. ei⁹ gñā sē duo. vñ indicū z ali⁹ si
 riacū. s. nō qz in siriā iuenit. iō nomē accepit sed qz
 mōs vbi nascit ps ei⁹ i india porrigit altera siriā
 spectat s nardus q iuēta fuerit in illa pte mōtis q
 siriā respicit leuis e z ruffa z multis capillis alligata
 hns odorē suauē vt cipū z spicā breuē q mltā i ore
 hz acuitatē cū amaritudie si diuti⁹ teneat i lingua.
 illa autē q fuerit de pte idie gāgitis ex flūis noie nū
 cupat. z e sine virtute generās spicā oblgā z mul
 tum spissā z ex vna radice mltos rāos gñans in cir
 cuitu z n vtilis in odore. hec nascit i aquoso loco. i
 cacucie vero eiusdē mōtis quo sēqñ infestat vtilior
 nascit odorē late distendēs s folia ei⁹ sē siliā cipo z
 ppe siriace e siliis. alia vero appellat safiriga apd
 tuos spicā hns oblongā z subalbidā z fructicē ma.
 .i. z